

Her gün aynı şeyi yapabileceğim bir hayatı özlüyorum. Sanırım mevzu benim için biraz bu. Korkmadan, işler nasıl gider, falance ne olur, dünya nereye gider, ben ölür müyüm, vesair vesair işleri yapmadan kaybolur muyum, dünya bir yana giderken beni terkeder mi ve bunun gibi endişeleri bırakıp, her gün neyi seviyorsam, ne bana keyif veriyorsa onu yapacağım bir hayat.

Sanırım başkalarının etrafımda olmasından bundan dolayı pek memnun olamıyorum. Başka insanlar belirsizlik demek, bir gün bir şey isterler, diğer gün başka bir şey. Bir gün böyledirler, diğer gün şöyle. Bugün dediklerinin tersini yarın yaparlar ve bugün kınadıklarını her gün arzularlar.

Ama sen de söyle değil misin dostum? Sen de o insanların normalde olacaklarından daha dengesiz, gel git akıllı değil misin? Burada yüzlerce çelişkili cümle bulunabilir, yeterince sabırlı birisi senin ne kadar dengesiz olduğuna dair kitaplar da yazabilir.

Evet ama bunun sebebi var: Mazurum bence. Sevdiğim insanlar beklediğim gibi yaşamadığında, iki seçenek duruyor önümde: Ya onlara uyacağım, ya kendime. Bunların ikisi de daimi olamıyor, *sadece kendi düşündüğümü yaparım* diyecek kadar cesur değilim, çünkü mesela çocuklar için, annem için bir anlamım var: Henüz o kadar *otistik* olmadım. Ancak daima onların dediği, istediği gibi yaşamak da zor, çünkü istedikleri şeyler boş veyahut anlamlarına vakıf olamayacak kadar kabayım, bana hepsi sadece gelip geçici geliyor.

Kendimi bildiğimi iddia etmiyorum, ancak aslında çoğu insana göre kendimden beklediklerim belli, sorun bu beklentilerin karşılanmasının zor olması ve benim hayatla ve diğer insanlarla daima bir pazarlık halinde olmam. Beni bir manastıra kapatmalarını ve sadece yazıp çizerek ve program yazarak hayatımı geçirmemi bekleyemiyorum. Çünkü bana *ihtiyaçları* olduğuna inanıyorum, ne kadar doğrudur, bilemem.

Bir de, bence, bu hayatın seni sıkmayacağından o kadar da emin değilsin. Kendini kandırma, bence ne istediğini sen de diğerleri kadar bilmiyorsun. Dünyanın en kendini bilen kişisi de olsan, ruhunun derinliklerinde nelerin kaynaklandığını bilemezsin. Bir gün böyle olursun, öbür gün şöyle.

O halde istediğim dinginliğin *yaşanacağı* tek yer mezarlık. Sanırım bundan dolayı ölüm bana *korkunç* değil *dingin* geliyor.